

عطای کرزی به لقای کرزی

در خبری که در بخش کلتوری افغان جرمن آنلاین به نقل از باختراژانس آمده است، خواندم که:

کابل باختر ۲۳ سنبله/ حامدکرزی رئیس جمهوری اسلامی افغانستان امروزتی محفلی درارگ ریاست جمهوری به شماری از فرهنگیان، نویسندگان، شاعران و محققان کشور، به پاس خدمات شایسته وارزنده شان به فرهنگ، مدال تفویض کرد.

خبر می افزاید که به اساس پیشنهاد وزارت اطلاعات و فرهنگ و منظور مقام عالی ریاست جمهوری اسلامی افغانستان ۴۹ نفر از فرهنگیان کشور مفتخر به اخذ مدال شده اند.

در لیست ۴۹ تن فرهنگی، نام من (محمد اعظم سیستانی) در شماره هفتم آمده است.

من از وزارت محترم اطلاعات و فرهنگ، به این لحاظ که خدمات ناچیز فرهنگی ام را به دیده قدر نگریسته و مرا به یاد داشته اند سپاسگزارم، اما تقدیر خود، از سوی حامدکرزی رئیس جمهوری افغانستان را، چه در سطح یک تقدیرنامه کاغذی باشد و چه در سطح یک مدال مطلا بنام استقلال و یا اعلیحضرت غازی امان الله و غیره باشد، نمی پذیرم و آنرا مسترد میکنم و میگویم عطای کرزی به لقای کرزی!

چرا؟

برای اینکه: من از حامدکرزی نه تنها بخاطر ضعف مدیریت و عدم قاطعیت، که باعث رشد فساد غیر قابل کنترل در کشور گردید، متأثر و ناراض استم، بلکه این نارضایتی زمانی به تنفر مبدل گردید که در رسانه ها گفته شد: او از یک کشور خارجی همسایه مبلغی پول بصورت محرمانه (رشوت) اخذ کرده است.

در تاریخ پنج هزار ساله کشور، من در هیچ دوره و زمانه ای ندیده و نخوانده ام که یک امیر یا یک شاه، یا یک رئیس جمهور و یا یک صدراعظم و حتی یک وزیر کابینه افغانستان، که اختیارات مالی مملکت و یا یک وزارت در حیطه صلاحیتش قرار داشته است، از یک کشور خارجی بطور پنهانی و نامشروع مبلغی پول گرفته باشد، زیرا این عمل، علاوه بر اینکه یک عمل غیر اخلاقی و جرم پنداشته میشود، بلکه به این دلیل که علاوه بر زبون شدن رشوت گیرنده، آبرو و عزت و وقار یک ملت به نزد رشوت دهنده به زمین زده میشود، خیانت ملی تلقی میگردد. پس کسی که غرور و عزت مملکت را ریخته باشد، نمیتواند به دیگری و از جمله به فرهنگیان کشورش افتخار و عزت ببخشد.

به همین علت من از پذیرفتن هرگونه امتیازی که از سوی رئیس جمهور حامد کرزی به من اعطا گردد، مسترد میکنم و میگویم عطای کرزی به لقای کرزی.

سویدن، شهر گوتنبرگ

اول میزان ۱۳۹۳ ش (۲۳ / ۹ / ۲۰۱۱ م)